

بهبود سازي سيستم هاي کشاورزي تلفيقي دامپروري، زراعت و مقايسه آن با سيستم هاي غير تلفيقي

* رهام رحمانی - ** غلامرضا سلطانی

چکیده:

بطور کلی ۳۰ درصد زمینهای کره زمین و بیش از ۵۰ درصد زمینهای کشور، درگیر تولیدات کشاورزی هستند. تا چندین میلیارد انسان را تغذیه کنند. در این حین حدود ۱۰ درصد از این زمینها به زراعت و باغبانی و بقیه را جنگلها و مراتع تشکیل می دهد که نقش آنها در فعالیت های دامپروری متبلور می شود. طبیعت مجموعه فعالیت ها و کشاورزی در وحدتی تفکیک ناپذیر بهم پیوسته اند و هرگونه عدم هماهنگی طبعاً خسارتی را سبب می شود. برای مثال، تصمیم گیری در امور زراعت نمی تواند بدون در اختیار داشتن مسئولیت بستر کشت و محدود کننده ترین عوامل یعنی آب و خاک مفهوم داشته باشد یا برنامه ریزی در امر آب و خاک بدون جامع نگری در کلیه مراحل تولید و تأمین آنها کار مثبتی نیست و باید مسائل آبخیزداری را که جزئی از امور مربوط به منابع طبیعی است باید دقیقاً در نظر داشت برای تصمیم گیری در امور پرورش دام که از یکطرف با منابع طبیعی ارتباط دارد و از طرف دیگر بیش از نیمی از نیازهای غذایی آنان در خارج از مراتع و اصولاً از طریق زراعت تأمین می شود، در نظر نگرفتن چگونگی عرضه محصولات علوفه ای واقع بینانه نیست. مجموع این نکات نشانگر این است که وحدتی بین زراعت و امور پرورش دام از یکطرف و منابع طبیعی و پرورش دام از طرف دیگر برقرار است و هرگز قابل تفکیک نیست.